

Forord

Denne digtsamling er en drøm som er blevet til virkelighed.

Hvert ord som er skrevet udløber af mit hjerteblod. Det er ganske enkelt en fortælling om mit liv.

Digtene skyldes først og fremmest min forlovede, Henrik, som satte gang i mit skriveri, for altid vil min kærlighed tilhøre dig.

Redaktøren af Forlaget DarkLights, Susanne, skylder jeg også en kæmpe tak!

Hvordan kan jeg nogensinde takke dig for chancen og for muligheden?

Jørn, en kæmpetak for dit kæmpearbejde med vignetterne. De er bare suveræne og helt i min ånd. Tak

Tak til jer alle der har været omkring mig i denne digtsamling.

Uden jer, ingen digte.

Margit Leikow

1. Eyes

Den lille pige

*Der sidder en lille pige og kigger ud
Der sidder en lille pige og tænker
Der sidder en lille pige og græder*

*Den lille pige forstår det ikke
Den lille pige føler sig svigtet
Den lille pige mangler kærlighed*

*Hendes hjerte er dødt
Hendes sind er koldt
Hendes krop mangler liv*

*Hvad skete der?
Hvorfor var hun ikke ønsket?
Hvorfor blev hun ikke elsket?*

*Hvorfor mangler hun et hjem
- åh hun ville så gerne hjem
- ville så gerne tilhøre et sted
- tilhøre et hjerte*

*Hun ønsker den smerte ville stoppe
- forsvinde
- gi hende fred
- sætte hende fri
- finde et hjerte
- et hjerte som kan elske*

*Hun ønsker sit liv tilbage
Hun ønsker at se solen skinne
Hun længes efter det ukendte*

*Der sidder en lille pige og kigger ud
Den lille pige kan ikke finde hjem
Den lille pige kan ikke finde fred*

*Ingen har fortalt hende om hjemmet
Ingen har lært hende om kærligheden
Ingen har lært hende at stoppe gråden*

*Hun søger og leder
Hun finder og søger videre
Hun kan ikke finde ro*

*Hun længes efter stjernerne
Hun længes efter solen
Hun længes efter lyset*

*Der sidder en lille pige og kigger ud
Der sidder en lille pige fanget
Der sidder en lille pige og græder*

Hvis der findes en Gud

Hvis der findes en Gud gi mig da styrke til at
se verden
elske livet
glemme angsten

Hvis der findes en Gud hjælp mig da
over de sten jeg møder
til min rette plads
til at se skønheden

Hvis der findes en Gud så gi mig nu
et tegn
modet til at se
livet tilbage

Hvis der findes en Gud gør han måske dette for
at gøre mig stærkere
at prøve mig af
at hjælpe mig

Uanset om Gud findes eller ej er dette
mit liv
mit ansvar
mit lod

Mens jeg lever

Mens jeg lever...

Så berig mit liv med din kærlighed
Så husk på det gode jeg gør
Så le sammen med mig
Så lev sammen med mig

Når jeg engang ikke er mere...

Så husk mig for hvad jeg var
Så græd ikke over mig
Så husk mig med kærlighed
Så glem det jeg aldrig fik gjort

Mens jeg lever...

Så modtag min kærlighed
Så ros mig for det gode jeg gør
Så kom og le sammen med mig
Så lev sammen med mig

uden at tænke på fremtiden

Når jeg engang ikke er mere
... så er det alligevel for sent

Atter en dag

I morgen er der atter en dag
hvor smerten tager fat...

I morgen er der atter en dag
hvor tankerne kører i ring...

I morgen er der atter en dag
hvor et hjerte bløder...

Snestorm

*Som en fortabt skikkelse
i snestormen tabte jeg dig af syne
Du blev mindre og mindre
pludselig var du væk*

*Jeg gravede og gravede i sneen
efter dig men kunne ikke nå dig
Mit hjerte og mit sind frøs til is
intet kunne tømme det op*

*Midt i snestormen forsvandt
mit liv, mit håb og min tro
Alt var hvidt og kun blodet fra
mit hjerte farvede sneen rød*

Hvad dagslyset ej afslører

Når mørket sænker sig og månen lyser blidt
når vi går til ro og freden sænker sig

Tænker du da på den gamle mand, som
finder trøst i flasken?

Tænker du da på den unge pige, som
får ømhed mod betaling?

Tænker du da på den unge mand, som
finder kærlighed i nålens sidste stik?

Tænker du da på den gamle kvinde, som
søger ly under dagens glemte avis?

Tænker du da på det forsømte barn, som
stjæler næring fra den fyldte skraldepose?

Når mørket sænker sig og månen lyser blidt,
tænker du da på det som dagslyset ej afslører?

En antydning af lys

Står for enden af den mørke tunnel
Forladt, ene, fortabt.
Tårerne falder lydløst i sneen
Hjertet hamrer hårdt i brystet.

Hun ved hvad hun skal
Turen gennem tunnelen alene
Det gør hende så angst
Tænker på hvad hun møder på turen

Hun ved hvad hun er nødt til
Ved hun skal møde sin fortid
Stå ansigt til ansigt igen
Møde ondt og godt

Hun ved hun skal igennem
Ved hun har et liv at gøre op med
Hun ved hun kan for hun har set det
En antydning af lys forude...

Dedikeret til Livinglife